ראש תכלת ביום הרביע

פנינה שופ מדגימה את התיסרוקת „פאנטסיה בתכלת" של הספרית יהודית, ושולה מושך מדגימה תיסרוקת בצורת

מה מריץ בחורות די נורמאליות, אמהות נשואות, וכל מיני כתבניות, להקדיש ערב שלם ולשמש מודל ללא תשלום בתצוגת תיסרוקות? הסטאטיסטיקה הכוללת של חמשת תצוגות־הראשים, שנערכו עד היום בתל־אביב, נותנות את תחך התשובות לשאלה:

מדוע הסכמתי להיות מודל?

- „כדי לא לשלם לירה וחצי דמי־כניסה."
- „תיסרוקת חינם."
- „פתח לקאריירה. גם היצ'וק הציע לאחת, שרצתה להיות כוכבת, שתופיע בסרטים."
- „להיות מודל לא עולה כסף."
- „אני יודעת?"
- „מוכרחה לנצל פעם את שימלת־הערב."
- „יש לי חברה בפאריס שעושה אותו הדבר."
- „אני ביחסים (טובים) עם הספר."
- „למה לא, אה?"
- „מצטלמת, נכנסת לעתונות, אחר־כך מציעים לי מטל־אריאלי לעשות צילום לתריזז."
- „לא יפה לסרב."
- יותר טוב מכלום."
- „במקום ללכת עם ג'וחה לירקון."
- „אין לי עוד מה להפסיד."
- „לא יודעת."
- „מהו'תמרה, מדוע הסכמתי?"
- „בכל זאת כבוד."

שש המודלים יושבות במרכז האולם בשמלות־נשף או במכנסיים, מביטות בראי, כשמעליהן רכונים שישה ספרים. לאחר שעה וחצי, כשהראשים מוכנים, מתנפלות עליהן כתבות־האופנה ומתעניינות בהן. ביום רביעי האחרון, לבש המודל של דויד, הספר, שמלה ירוקה ותיסרוקת־ערב אדומה וצינית, עם משולש על המצח ואבנים נוצצות, ואמרה: „שמי כרמלה, ואני בת 19, לעת עתה רווקה. ב'נתיים אני לא עושה כלום, אבל הרצון עז להשתלם בכל השפות. לדעתי האיש־ת, דויד הוא הספר הכי טוב בארץ, אין מה לדבר, וגם רותי, החברה שלי, מסתדרת אצלו."

המודל אחרת, שסחבה כוכב־ים אדום מוכסף על הכתפיים, אמרה: „שמי שולה מושך. אני בת 21 ועובדת בתור ספרית אצל הספרית רבקה, הג'ינג'ית הזאת. נהניתי מאוד מהערב, אבל היה קצת חם, לדעתי. לדעתי האישית, רבקה היא הספרית הכי טובה בארץ, אחרי ויאולט."

המודל של יהודית מבודפשט לבשה ראש תכלת, שנראה מלא וקצר, ואמרה: „שמי פנינה. פנינה שופ. אני בת 21. אני חושבת שתכלת זה צבע יפה לבחורות בגילי. קודם היה לי אפור, ושיער מאוד ארוך, ויהודית שיכנעה אותי לגזור אותו. אני הקליינטית שלה. ואני שמחה מאוד. אני מתכוננת ללכת עם התיסרוקת החדשה גם למשרד שלי — איסתא. ולא איכפת לי אם הסטודנטים יצחקו עלי."

בתצוגת היום הרביעי הוקרן גם סרט הלן קרטיס על פסטיבל התסרוקות הפריסאי, 1961. ראו בו את הספר אנטואן הגאון, שקראו לו פעם אנטואן המשוגע, והיום פאריס כורעת לפניו. שמעו על הפודלים הארוכים והאדומים שבסאלון שלו, הצבועים בתוצרת הלן קרטיס לכל מוג־אויר. הסרט היה חינוכי, והצופים למדו שבפאריס יש פודלים ירוקים.

בחצות, כשגמרו להצטלם, התמרמרו המודלים־בחינם: „למה מכריחים אותנו ללכת עם כוכבים אדומים ושערות כחולות כבר ביום הרביעי בשבוע, ולא עורכים את התצוגות ביום השישי כדי שיהיה לנו ראש לויק־אנד?"

★ ★ ★

המסעדה האידיאלית

צריך לדעת פעם מה זאת מסעדה טובה. מסתובבים כאן יותר מדי טיפשים עם כסף. אנא, עזרי להם. מוכמך לעניינים אלה הוא אלפרד חלפרשפייל, שהיה הטבח הכי טוב בעולם — לפני שמת, כמובן. על לקוחותיו הקבועים נמנתה הקיבה המלכותית של וילהלם השני, זאת הגדולה של קארוזו הגדול, והשחפנית של מלבה. הוא בישל 75 שנה, עד 1960, הוליך צרור טבחים וכתב אוטוביוגרפיה: האמנות שלי במטבח ובמסעדה. אם ללכת לפי מסקנותיו, נהגו כך:

- את ניכנסת למסעדה, אומרת לגבר סליחה, רגע, ומתחילה לספור כמה מקומות ישיבה יש. את מגיעה ל־61, ועוזבת 'חת שתיים את המקום. במסעדה אידיאלית, אסור בהחלט שיאכלו למעלה מ־60.
- המקום חשוך, פרפר משתעשע עם נר רומאנטי, והמפות צחורות־לבנות. לברוח כמה שיותר מהר, או שיחליפו למפה כהה, כמו שצריך.
- את בודקת בקפדנות את המלצר. האוניים נקיות? הציפורניים? אינו סובל מנשירת שערות? החזה השעיר שלו מכוסה? הקמטים שלו אדיבים? בא ממשפחה טובה? האם הכיעור

כובע יפ אודם, של הספרית רבקה. לידן: שתי תיסרוקות של אנטואן הגאון (לשעבר המשוגע) מהסרט הצרפתי.

שלו מתקבל? את מודדת אותו בסנטימטר המוכן תמיד בארנק־הערב שלך. למעלה מ־180 ס"מ — הפושע לא עבר את הטסט. איסטניסים שונאים מלצרים גבוהים, מה יעשו עם מנה כזאת גדולה? 150 זה בסדר גמור. אז יוכל ללכת זקוף עם המגש מתחת לשולחן.

- אינך מציצה, בשם אלוהים, בתפריט. המלצר עוד יתן לך בעיטה. במסעדה טובה אוכלים מה שהמלצר אוהב.
- הוא מניח לפניך צלחות. את מקבלת רק גדולות ולבנות. אם הן קצת קטנות וצהובות, לכשל, את הולכת משם בבוז.
- מגישים את האוכל. הסטייק ענק? המון אספאראגוס? סרטנים עצומים? בקיצור, המנות גדולות מדי. זאת לא מסעדה. את קמה מהשולחן.
- הארוחה מהבילה לפניך. שנייה! את שואלת את בן־זוגך כמה היא עולה. פחות מ־40 לירות — אינך מסכימה. המסעדה לא הגונה. את מסתלקת, נעלבת מאוד. מהיום והלאה את לא אומרת לקמצן הזה שלום ברחוב.

אגב, יש בישראל מסעדה בלי מפות לבנות?

★ ★ ★

המחשוף גדש למותן

הנקמה האחרונה של הגבר האמריקאי נגד השימלה־מכנסיים של אשתו היא ז'אקט ורוד, או תכלת, או אדום, על מכנסיים שחורים, החל משש בערב . . . **נגד החום**

שיבעה מודלים וספרית אחת: בעוד הספרית ריבקה מציצה מאחור, מחייכות המודלים בתקווה לתוך המצלמה. ביניהן: פנינה שופ (שורה שנייה, מימין), הדוגמנית מימי מרגולים (שורה קדמית, מימין) שולה מושך (שורה קדמית, באמצע) וכרמלה (שורה קדמית, משמאל), עם התסרוקות החדשות.

מציעים הצרפתים שימלת־בוקר צנועה, בשני חלקים. החלק העליון, בצורת גופייה סגורה, קצרה. מחשוף של 15 ס"מ מפריד בינה לבין החצאית, או המכנסיים, או השורט . . . **גם ביקיני** תפסה הגופיה את מקום החזייה. לפעמים עם כתף אחת. את המכנסיים של הביקיני מכסה לפעמים חצאית צרה קצרה, גזורה בקו ישר . . . **כך מדליים** זרועות מלאות: עומדים עם הידיים על הגב. נושמים. מותחים את הידיים המחוברות אחורה כמה שאפשר. נחים. נושפים. 10 פעמים . . . **איש אחד** לא יכול היה לסבול יותר, ותיכנן מיברשת־שיניים חדשה. לקצה הידית חיבר חתיכת גומי, שתפקידה לשפשף חניכיים חולניות . . . **בפרה או בפרי** מקשטים היום לא את החזה כי אם את הכתף בכיוון הגב.